

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Organum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

potestas Episcoporum tradita à sa c. Canonibus & à sac. Trid. sess. 24. cap. 18. de refor. & aliis in locis, & aud. vi, & vidi solum assignari singulos aureos, pro singulis mensibus, & emolumenta currentia interim.

Septimò, & economi, seu ministri Ecclesiarum non possunt alienare res Ecclesiae sine consensu Episcopi, ita Conc. Aurelian. tertium, Can. 18.

Octavò, quando parochus, sive rector, sive quispiam obligatus ad residentiam adeste causa inimicitarum, vide in ver. privatio, §. 4. dub. primo.

Nonò, quando parochus abesset causa infirmitatis, vide in ver. residentia, §. 9.

Decimò, quoties vacet aliquod officium, sive dignitas, potest Episcopus in ea, sicut in predictis omnibus pone re economum, sed dubium est an iste economus debeat habere eundem locum in ordine, quem habebat, in cuius locum ille fuit constitutus economistus? respondetur quod sic, per regulam de subrogatis, ita tenet Addit. ad quest. 90. Cap. Tolos.

Undecimò, economo, seu Vicario dato Ecclesiae parochiali vacanti, quæ portio fructuum est assignanda? Respondeatur, quod non omnes fructus, sed congrua merces, nec Episcopus potest ei omnes fructus assignare, nisi quando essent necessarii, ut pura, quia exigui & tenues. Navar. conf. 5. de off. or. 5. in. Conc. Trid. sess. 24. cap. 18. de reform.

- 1 An res sit laudabilis.
- 2 Quo tempore incepit eius usus in Ecclesia Dei.
- 3 Quid in eo cavendum.
- 4 Quid significet.

AD primum, organa in Ecclesia Dei satis sunt ornamento & adjumento, quia David, & Prophetæ sèpè sapientis metinerunt de hujusmodi instrumento. Præterea quia prodest, ubi sunt pauci canentes in Choro.

Ad secundum, non est res adeò antiqua in Ecclesia Dei, ita Cajet. 2. 2. 9. 91. art. 1. ad 4. Navar. de hor. Canon. cap. 16. num. 46. dicit, quod tempore D. Thomæ Aquinatis hujusmodi usus nondum fuerat introductus in Ecclesia.

Ad tertium, sacr. Concil. Tridentinum session. 22. ca. quantacura, §. ab Ecclesiis, ita decernit. Ab Ecclesiis vero musicas eas, ubi siue organo, sive cantu laetivum aut impurum aliquid miscetur, locorum Ordinarii arceant, & Navar. loco cato num. 42. & 43. dicit, non debere cantari, Credo, & Gloria, in organo diebus festis, sed voce, & quoad Symbolum Nicenum, ita observabat Illustrissimus Carolus Borromeus Archiepiscopus Mediolanensis, & Iosephus Donzellus Archiepiscopus Surrentinus, & hoc non sine ratione, quia ita simplices possint addiscere articulos fidei, cum frequentius eos audiant decantari, ita Conc. Tolet. 3. Can. 2. & Conc. Agthen. capit. 9.

Ad

Ad quartum, Iacobus Valent. in exposit. Psalm. 3. col. 3. littera D. dicit, Organum significare corpus Ecclesiae mysticum, quia sicut Organa habent diversas voces, quæ tamen omnes sunt ordinatae sub una quadam proportione, & melodia: ac organes qui sunt diversa membra, subordinantur sub uno capite Christo, juxta illud Pauli, *Caput nostrum Christus est, & nos sumus in vicem membra de membro*, D. Paul. prima Corinth. cap. 14.

ORATORIUM.

ORatorium quid sit, & discriben inter ipsum, & Ecclesiam, an possit fundari absque consensu Episcopi, an habeat immunitatem ecclesiasticam, ut in eo possit celebrari, vide Anchar. in cap. auctoritate, num. 2. de privileg. libro 6. vide ver. *Missa*, §. 2. conf. 4.

PAPA.

PRIMUS Papa incipit summa Pontificatus adie benedictionis seu Coronationis, nam prius dicitur electus, gloss. in Proem. Clem. in ver. Pontificatus, & ibi Abb. num. 9.

Secundus, Papa non potest reddi suspectus, ne recusari Hostiens, in cap. querelam, de elect. ut refert Abb. & ibi Felin. in cap. inquisitionis, num 14. de accusat. nec licet ab eo appellare ad futurum Concilium, sub pena excommunicationis Bullæ Cœnæ Domini: sed nec posset ab eo appellari ad præsens Concilium, si tunc temporis celebraretur. (Hæc quali-

ter sint intelligenda docet rectè Azor in 2. p. institutio nummoralium lib. 4. c. 52. dub. 2.

PAROCHIA.

SVMMA RIVM.

1. Quæ regnirantur ad hoc, ut aliqua Ecclesia sit Parochialis.
2. Quomodo ei provideatur, & quo ordine.
3. Ad quid teneatur Parochus.
4. quot limites ipsius.
5. Quid circa oblationes.
6. Quomodo uniantur, & multiplicentur.
7. Quando dandi sint Parocho Coadjutores, vel Socii.
8. Quod juramentum præstare debeat Parochus suo Episcop.
9. Qno requirantur in electione nova Ecclesia Parochialis.
10. An Parochiani possint instare contra suum Parochum.

AD PRIMUM, Parochia est Ecclesia, ad quam convenit populus ad recipienda Sacra menta, & ad audienda sacra diebus festis, debentur ei decimæ & oblationes, ibi sunt sepulturæ, ibi audire debent Parochiani verbum Dei, & rudimenta fidei, & hæc omnia probantur in Clem. unica, de bap. & ejus effect. cap. omnis uriusque sexus de penit. & remiss. c. Capellanus, de feriis, Conc. Trident. sess. 24. c. 8. de refor. mair. ca. unico, de sac. unct. & Conc. Trid. sess. 24. c. 13. in fine, & c. 4. & c. 7. de reform. c. ut dominicis; de paroch. & in toto titulo, de decim. & in titulo, de sepult. quib. habes quænam sunt iura Parochialia, & quænam sunt ea, quæ

X x CON-

